

PROZA U SLUŽBI ČOVEKA

Podvodeći pripovedanje pod tematski oreol smrti, pripovedač, čini se, nastavlja važnu liniju narativa moderne književnosti i postupak davno započete rekonstrukcije mita. *Soba na obali* (Akademska knjiga, 2019) sasvim nenametljivo, čak i toplo, vraća čitaoca njegovoj prirodi, prirodi čoveka koji misli i oseća, spoznaje i iskustveno proživljava, obnavlja pokidane veze sa zajednicom od

koje se otuđio. Jedina sigurnost u nesigurnom vremenu je smrt, koja za čoveka današnjice nije više intimna, već postaje javna, a samim tim i desakralizovana. Pripovedač i samoj smrti vraća onaj izgubljeni veo privatnosti i humanosti - piše, između ostalog, Andrea Beata Bicok o novoj knjizi kratkih priča Milana Belegišanina. Ona dodaje da na čitaoca ponajviše deluje esencijalna Belegišaninova veština da ga pričom suoči sa njim samim i njegovim najvećim ograničenjima i strahovima, te da ga istih oslobodi, kako bi, nakon zatvaranja knjige, osetio lakoću koja mu stalno izmiče. „Po tome je ova proza sasvim u službi čoveka, a njene vrednosti visoko na lestvici književnih dometa“, misli Bicok.

Milan Belegišanin (Novi Sad, 1956), reditelj i književnik. Za pozorišne predstave, koje je režirao, dobio je brojne pokrajinske, republičke i savezne nagrade. Njegovi dokumentarni filmovi (*Krik, Šaputanje života, Lasta...*) pobedili su na mnogim značajnim festivalima u zemlji i svetu. Za ukupan stvaralački rad 2008. je dobio nagradu *Slavuh Hadžić*, a 2014. i *Oktobarsku nagradu* Opštine Beočin. Najvažnija prozna dela su mu *Snovi zatravljenih kula* (1993), *Svetonikoljska noć* (1994), *Horg* (1997), *Krila* (1999), *Okamenjene molitve* (2001) - knjiga je bila u užem izboru za *Ninovu nagradu*, *Kamen u žitu*, trilogija (2008), *Lina Šaš* (2010), *Zmaj* (2012), *Šesti red* (2014)... Zaposlen je kao reditelj na RTV Vojvodine.

K. A. D.